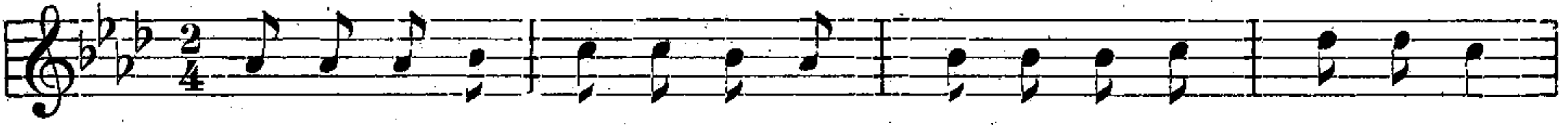
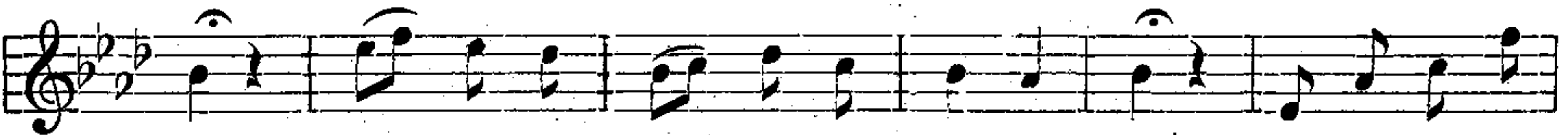

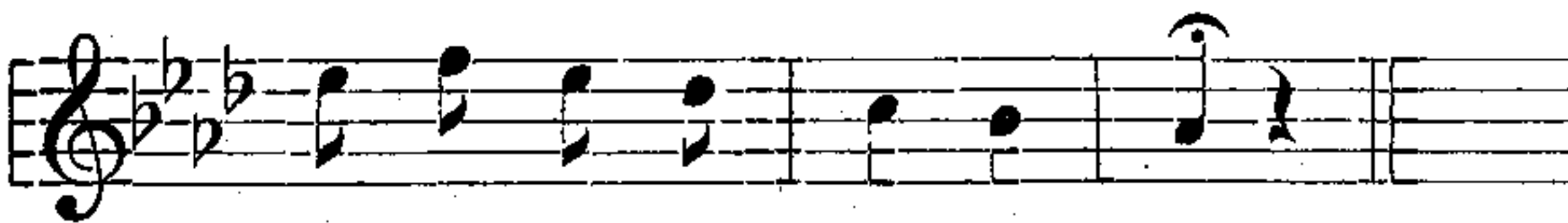
Z Lanžota.

Volněji.

Už je malá chvílka do dňa, staň, má miľá, vyprovod'

ňa až k temu ry-bní-čku na tú hráz, staň, má miľá,

vyprovod' ňa, už je čas.

Už je malá chvílka do dňa,
staň, má miľá, vyprovod' ňa,
až k temu rybníčku na tú hráz,
staň, má miľá, vyprovod' ňa, už je čas.

Šak bych já ťa miľeráda,
dyby moja panimáma,
to co mé srdečko miľuje,
to ně naša panimáma zbraňuje.

Panimámo aj pantáto,
já vás prosím pěkně za to,
dajte vy ně vašu věrnú cerušku,
kerú nosím ve dně v noci v srdečku.

Dáte mi ju, či nedáte?
Včil sa na mňa podívajte,
a já půjdu zajtra ráno do Prahy,
tam dostanu bílý kabát a šabli.

Šabla bude ocelová,
a to bude žena moja,
s tú sa budu ve dně v noci těšvat,
na svú miľú, v každú chvíľu zpomínat.